

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes i og for sig, det er ligegyldigt, om man kalder noget eksperimenterende eller nyskabende, eller hvad man nu vil kalde det, eller man taler om »særlige initiativer«. Det vigtige er her, at der er kommet nogle flere penge til forskellige teaterformer. Så lad os dog overlade til de mennesker, der arbejder med teatret til hverdag, at fortolke, hvad det egentlig er, de har fået nye muligheder for. Det er jo ikke folketingets opgave at bestemme, hvad teaterarbejderne skal lave. Det er vores opgave at lægge nogle rimelige rammer for dem, og det mener jeg vi har gjort ved at skaffe nogle flere penge til disse ting.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det var da også trist, at vi under en teaterdebat kom til at diskutere teater. Det vil jeg nu ikke beklage. Jeg synes, det var udmærket, at hr. Bernhard Baunsgaard gav bolden op til det. Det, jeg har villet undgå – hvad hr. Tinning åbenbart ikke har fattet – var de meget enkle generaliseringer om det eksperimenterende teater. Det håber jeg er gået op for andre end hr. Tinning.

Poulsgaard (FP):

Kulturen har jo vide rammer. Hvis det havde været en anden debat, så havde vi nok fået at vide, at vi skulle diskutere ændringsforslag. Dem vil jeg ikke diskutere meget, men jeg vil da holde mig pænt til dagsordenen og sige, at vi ikke kan støtte de ændringsforslag, der foreligger.

Der er blevet snakket så meget om eksperimenterende teater. Det eneste rigtige, der er blevet sagt, var det, fru Ingerlise Koefoed sagde. Hun sagde, at vi har fået nogle flere skillinger til teatret. Det er det, det drejer sig om, og det eneste, dette folketing kan foretage sig, er at give nogle flere penge. Det er det til gengæld knusende godt til.

Ministeren svang sig jo under et tidligere indlæg i dag op og sagde, at jeg skulle sige ja i stedet for nej. Der var i det hele taget en hel masse fejl ved mig. Forholdet er bare det, at jeg er i samklang med befolkningen. Det er simpelt hen uhyggeligt at høre den enighed, der er imellem alle disse partier, når vi

kender den uenighed, der er ude i befolkningen med hensyn til kulturtilskud. Der står jeg betydelig stærkere. Send de kulturlove til folkeafstemning, så kan vi se, hvem der taler med folkets stemme. I hvert fald så længe jeg er herinde, bliver I ikke fri for at høre folkets stemme i kulturdebatter. Det forstyrrer selvfølgelig de fine kulturelle cirkler, men det kan jeg ikke rigtig tage mig af.

Jeg kan heller ikke rigtig se, at vi i et lille land som Danmark skal rose os af, at vi har flere egNSTeatre, flere opsøgende teatre end Vesttyskland. Er Vesttyskland da et u-land på kulturens område? Det skulle man da tro, når man hører de kulturprofeter. Men det, I er i færd med, er simpelt hen at gøre dette land til et u-land, fordi I stjæler pengene fra andre vigtige formål til ting, der ikke er nødvendige.

Jeg forstår godt, at hr. Bernhard Baunsgaard har nogle store dage i disse dage, for han får jo en masse gennemført – meget mere, end om han havde været minister selv. Han får næsten hele sit program gennemført, og det vil jeg da ønske til lykke med. Det kan jo glæde hr. Bernhard Baunsgaard, men det glæder altså ikke ret mange andre danskere. Det er her, jeg ikke fatter eller begriber, at kulturministeren ikke sætter hælene i. Jeg ved godt, at kulturministeren kan blive tvunget til at tilslutte sig. Hun skal i hvert fald administrere det, folketingsflertallet beslutter, for ellers er man ikke minister ret længe, men ministeren behøver ikke at tilslutte sig det hele. Ministeren har ret til at sige nej, og hun har ret til at lade sig stemme ned, uden at hele regeringen skal gå af af den grund. Det var det, ministeren skulle have gjort, fremfor at være så glad for det her.

De radikale er nok det parti herinde, der snakker mest om decentralisering og medbestemmelse, og hvad vi skal have ude i kommunerne, men her må kommunerne ikke bestemme. Nej, nej, nej, nej, nej, de folkevalgte ude i kommunen har ikke en skid forstand – undskyld, de har ikke den mindste forstand på kultur; vi ved, hvad der er kultur, og vi skal nok tvinge dem. Det kunne da være, at der var fornuftige kommunale styrelser, der hellere ville give lidt til et plejehjem eller noget andet end bruge pengene til teater, men så skal hr. Bernhard Baunsgaard